

+
DEBATT

TIRSDAG 12. NOVEMBER 1996

Hetsen mot
Hagen –
hva den
kan føre til

Massivt hevdes det i pressen at nå må fremmedfrykten og dens fanebærer, Carl I. Hagen, nedkjempes, en gang for alle. Mer toleranse og imøtekommenhet overfor innvandrere er det som må til, samt rask og fullstendig integrering av alle innvandrere i det norske samfunn. I tråd med dette oppfordres våre myndigheter til å føre en mer «liberal» og «aggressiv» innvandrerpolitikk.

Etter et fjernsynsprogram for en tid siden, med Carl I. Hagen som gjest, hvor det fremgikk at innpå 90 prosent av de spurte mente at Hagen var blitt et mobbeoffer, og dermed – indirekte – at flertallet av den norske befolkning sluttet til hans syn i innvandrerspørsmål, er enkelte media i ferd med å gå amok. Hagen skal fra nå av bekjempes med alle tenkelige midler, fra de mest perfide karikaturtegninger til de sjofleste persongreper. Han skal jages av banen og forsvares under flukten.

Det Hagen har gjort er i all enkelthet å hevde at det i den norske befolkning faktisk hersker en viss fremmedfrykt. Den samme Hagen har i flere sammenhenger pekt på de problemer som knytter seg til innvandringen og vår innvandringspolitikk, blant andre: Kulturkollisjon, kriminalitet, påstått forfordeling, vanskelighetene med å skjelle mellom innvandrere og politiske flyktninger, manglende språkkunnskaper, samt innvandrernes vegring mot i det hele å la seg innordne i det norske samfunn.

Til tross for min fundamentale uenighet i Fremskrittspartiets samfunnssyn og politikk, vil jeg hevde at jeg tror Carl I. Hagen og hans parti har storparten av Norges befolkning med seg i akkurat

FREMANG FOR HAGEN: – I forbitrelsen over den sjikane og personforfølgelse Hagen er blitt gjenstand for, og i konstateringen av at svært mange er enig i den innvandringspolitikk han forfekter, er det all grunn til å tro at Fremskrittspartiet vil suse fram ved neste års valg, skriver Thorleif Øisang.

denne biten av sin politikk. Men jeg tror ikke man vil fremme den generelle forsonlighet mellom innvandrere og nordmenn ved å gjøre helvete hett for dem som mener at innvandringen til vårt land utgjør et visst problem. Jeg tror videre at de fleste mennesker i Norge er fornøyd med den innvandringspolitikk Arbeiderpartiet, med Stortingets tilslutning hittil har ført. Men det affiserer øyensynlig ikke en liten, sammensveiset klikk – et slags brorskap – som i uhyggelig grad har dominert mediabildet i lange tider. Hagen skal nå definitivt knekkes og dørene for en økt innvandring slås opp.

Hva dette politisk vil føre til på andre områder, er jeg redd vi smertelig vil erfare ved kommende stortingsvalg. I forbitrelsen over den sjikane og personforfølgelse Hagen er blitt gjenstand for, og i konstateringen av at svært mange er enig i den innvandringspolitikk han forfekter, er det all grunn til å tro at Fremskrittspartiet vil suse fram ved neste års valg. I iveren etter å knuse Hagen for hans innvandrerpolitikk, står

man i stor fare for å åpne for en outrert, kynisk liberalistisk politikk på helt andre og etter min mening langt farligere områder.

En forsmak på dette fikk vi i byrådsavtalen mellom Høyre og Fremskrittspartiet som skulle fastlegge hovedstadens fremtidige politiske kurs. Avtalen gikk blant annet ut på en stortilt privatisering av de fleste av kommunens driftsoppgaver, økt privatisering av skoler og barnehager, gjeninnføring av karakterer på barnetrinnet, betaling for utlån ved bibliotekene, øl og vin til salg i alle butikker og skjenksteder som bestemmes av restauranteierne. I det hele en by og et samfunn preget av jungelens lov hvor enhver får sørge for seg som best han kan og være sin egen lykkes smed.

Et aggressivt og selvbevisst Fremskrittsparti som tungen på vekt-skålen i kampen om landets fremtidige politiske kurs, kan føre til at vi får slike tilstander. Ikke minst Arbeiderpartiet burde se på dette som en stor fare.

Av Thorleif Øisang